

GAZETA LWOWSKA.

Wychodzi z Dodatkiem codziennie, prócz świąt i niedziel. Prenumerata kwartalna miejscowym 4 zlr. kr. 15., odbierającym poeztą 4 zlr. 40 kr.,
Inseracyę oplacają od wiersza w półkolumnie (drukem garmoni) po raz pierwszy 4 kr. następnie po 2 kr. m. k.

Nr. 107.

Piątek 10. maja 1850.

Rok bieżący gazety 39.

PRZEGLĄD.

Monarchya Austryacka. — Anglia. — Francya. — Włochy. — Niemce. — Prusy. — Rzecz domowa. — Wiadomości handlowe.

Monarchya Austryacka.

Rzecz urzędowa.

Wiedeń, 6. maja. W c. k. nadwornej i rządowej drukarni w Wiedniu wydano i rozesłano dnia 5. maja LIII. zeszyt rządowego dziennika ustaw państwa, a mianowicie tymczasem tylko w niemieckim wydaniu.

Zeszyt ten zawiera pod

Nrem 180 dekret ministerstwa finansów z 3. maja 1850 o postępowaniu z wylosowanymi dnia 1. maja 1850 w seryi 98, 2 $\frac{1}{2}$ procentowymi obligacyami banku, następnie z zawartymi w seryi K. niemieckimi banknotami po 10 krajearów.

Dalej będzie wydany dnia 7. maja 1850 w c. k. nadwornej i rządowej drukarni w Wiedniu, i rozesłany LIV. zeszyt rządowego dziennika ustaw państwa, a to tymczasem tylko w niemieckim wydaniu.

Zeszyt ten zawiera pod

Nrem 181. Rozporządzenie ministeryum finansów z 3. maja 1850, którem obwieszczono niektóre przez Jego ces. Mość dnia 1. maja 1850 potwierdzone postanowienia względem należności od zmiany posiadania przedmiotów nieruchomości.

Z tym zeszytem będzie wydany i rozesłany trzytnasty zeszyt dodatkowy, zawierający najuniższy projekt ministra finansów do powyższego rozporządzenia.

Lwów, 24. kwietnia. Jego c. kr. Mość raczył najwyższym, podpisanym dyplomem c. k. rzeczywistego tajnego radcę i kawalera cesarsko-austryackiego orderu żelaznej korony II. klasy, Józefa Mayer de Gravenegg, stosownie do statutów tegoż orderu wynieść na godność Barona austryackiego cesarstwa.

Lwów, 27. kwietnia. Jego c. kr. Mość raczył najwyższym podpisanym dyplomem nadwornego i sądowego adwokata, prezydenta gminnej rady Wiedeńskiej, dra Jana Kaspra Seiler, jako kawalera cesarsko-austryackiego orderu Leopolda, stosownie do statutów tegoż orderu, wynieść na godność kawalera austryackiego cesarstwa.

Lwów, dnia 27. kwietnia. Jego ces. kr. Mość raczył najwyższym podpisanym dyplomem terażniejszego pułkownika w pułku piechoty arcysięcia Karola Ferdynada, nr. 51., Franciszka Mayer de Löwenschwerdt, jako kawalera cesarskiego orderu Maryi Teresy, stosownie do statutów tegoż orderu, wynieść na dostojność Barona austryackiego cesarstwa.

Lwów, 4. maja. Potwierdzonym wyrokiem sądu wojennego skazani zostali:

1) Robert Ruebenbauer, rodem ze Lwowa w Galicyi, 31 lat mający, religii rzym. katolickiej, bezzenny, bu-downiczny, za przekroczenie przepisów paszportowych na 6ścio-tygodniowy areszt, a

2) Józef Wieczorek, rodem ze Lwowa w Galicyi, 51 lat mający, religii rzym. katolickiej, majster kowalski, za zatajenie broni, na mocy proklamacyi z 10. stycznia 1849 na 8mio-dniowy areszt. Obadwa wyroki te ogłoszono i wykonano na dniu dzisiejszym.

Z c. k. sądu wojennego.

Sprawy krajowe.

(O fortyfikowaniu Krakowa.)

Kraków. Do zawiadywania robotami około fortyfikacyi naszego miasta mianowany jest jak słyhać, major Wurm, i zaasyguowan już 300,000 zlr. m. k. na opędzenie kosztów w tym roku. Po lewym brzegu Wisły zaraz za nowym mostem, który dotychczas jeszcze nie jest skończony, wystawiony będzie przyczółek mostowy i tym sposobem przyjdzie do skutku komunikacya z punktami fortyfikacyi założonemi na prawym brzegu Wisły od strony galicyjskiej na Podgórzu, lubo i te fortyfikacye jeszcze nie są ukończone. Pod względem wojskowym jest Kraków w każdej mierze nader ważnym punktem, i to też było przyczyną, że to miasto wraz z małym okragiem w r. 1815 uznano jako republikę pod protekcyą trzech mocarstw. Teraz należy to miasto do Austrii, która ten ważny punkt wojskowy należycie ocenić umiē.

(R. Z.)

(Szczegóły o niebawem nastąpić mającej podróży Najjaśniejszego Pana.)

Wiedeń, 6. maja. Z wiarogodnego źródła możemy donieść następujące szczegóły o blisko nastąpić mającej podróży Najjaśniejszego Pana. Podróż zacznie się 8. b. m. i trwać będzie około 14 dni. W Gracu i w Lublanie zabawi Cesarz jeden dzień a cztery dni w Tryeście. Po krótkiej wycieczce do Pola odbędzie się ta samą drogą podróż z powrotem. Prezydent rady ministeryalnej i minister spraw wewnętrznych, który już odzyskał zdrowie, towarzyszyć będą Monarsze. Minister handlu przybędzie do Tryestu w czasie pobytu Cesarza w tem mieście, a minister sprawiedliwości uda się tam zapewne także, by osobiście zagaić posiedzenia zaprowadzonego tam wysokiego trybunału krajowego.

(Oestr. C.)

(Zamknięcie posiedzeń komisji bankowej.)

Wiedeń, 6. maja. Przedwczoraj, 4. b. m. zamknęła komisya bankowa swoje posiedzenia. Podpisano ostateczne sprawozdanie i uchwalono równocześnie z tem sprawozdaniem wnieść także podanie deputowanego Simonetta z Medyolanu tyczące się nowej pożyczki lombardzko-weneckiej, polecając je względem ministeryum. Wczoraj doręczyła komisya swoje ostateczne sprawozdanie ministrowi finansów, a kopię tegoż ministrowi handlu.

(Depesze telegraf.)

Wiedeń, 7. maja. Korespondencya austryacka zawiera następujące depesze telegraficzne:

Paryż, 5. maja. Wczoraj wieczór był zupełny spokój w mieście. Pojutrze nastąpi w zgromadzeniu narodowym pierwsza debata nad ustawą wyborową. Passage de l'opera 5 $\frac{1}{2}$ % renta 88 franków, 75 cent.

Frankfurt n. M., 6. maja. Hrabia Thun przybył tu w miysi c. k. gabinetu. — Kurs wekslowy na Wiedeń 100.

Berlin, 6. maja. Giełda mało ożywiona.

(Depesza telegraficzna.)

Wiedeń, 6. maja. Korespondencya austryacka zawiera następującą depeszę telegraficzną:

Paryż, 4. maja. Uroczysty obchód rocznicy ogłoszenia republiki odbył się spokojnie. Giełda była zamknięta a interesa spoczywały. — Jenerał Castellane przybył do Paryża. — Prezydujący zgromadzenia narodowego składa na 14 dni prezydenturę swoją w ręce wiceprezydentów izby.

(Znaczne ulepszenia pod względem taksy listowej itd.)

Wiedeń, 2. maja. Pod względem taksy listowej i pobierania tych należności zapomocą znaczków listowych zaprowadziło ministeryum znaczne ulepszenia. Za regułę przyjęto, że każdy list wyselany wewnątrz kraju, musi być frankowany. Wszelako ten system przymusowy nie jest tego rodzaju, aby list bez zafrankowania wrzucony do skrzyni listowej, nie miał być odesłany na miejsce. Listy jak zwyczajnie dzielić się będą na: pojedyncze, podwójne, potrójne itd., w miarę ich wagi wynoszącej 1, 2 lub 3 łuty. Taksa od listu pojedynczego wynosi w okręgu pocztowym, gdzie list złożony i oddany został, tylko 2 kr. m. k.; przy oddaleniu włącznie do 10 mil 3 kr., od 10 do 20 mil 6 kr., a nad 20 mil nakoniec 9 kr. m. k. Od listu podwójnego oplaca się dwa razy, od potrójnego trzy razy tyle. Oplata ta odbywa się przy frankowaniu w ten sposób, że oddawca listu kupuje pewne znaczki listowe. Znaczków tych dostanie we wszystkich urzędach pocztowych, są to zaś papierowe stemple pocztowe, na których z wierzchu wyrażona będzie ilość należności i znak kontroli, ze spodu zaś będą one obciagnięte gumą, którą tylko poślinić potrzeba, aby znaczek taki przykleić do listu. Podług wagi listu i oddalenia ostatniej poczty, można bardzo łatwo obliczyć, ile taksa wyniesie. Przytem zostaną jeszcze ogłoszone potrzebne taryfy. Wtedy kupuje się tyle znaczków, ile taksa wynosi i przykle-

pie je po stronie adresu z góry w połowie listu. Znaczki te są różnego koloru podług należytości listowych. Po 1kr. żółte, po 2kr. czarne, po 3kr. jasno czerwone, po 4kr. brązowe, a po 9kr. niebieskie. Kto więc np. wysła list taki, od którego należytość 3kr. wynosi, ten przyklepia na liście albo jeden żółty i jeden czarny znaczek, albo tylko jeden jasno-czerwony; przy 6kr. można np. jeden czarny i jeden brązowy znaczek przyklepić, i t.p. Od przesłatek w opasce na krzyż wyznaczono bez różnicy w oddaleniu 1k. taksy od 1/2. Za próbki towarów i wzory, które wraz z przyłączonym listem pojedynczym wazone być mogą, wyznaczono połowę portoryum, a mianowicie tak, że od każdego 2 do 16stu łutów w miarę oddalenia pojedynczą takse listową opłacać należy. Listy rekomendowane na miejscu, muszą być całkiem zafrankowane. Należytość za rekomendację wynosi w okręgu poczty 3 kr., dla innych miejsc zaś 6 kr. m. k. I tę należytość opłaca się także przez przyklepanie znaczków na liście, lecz po stronie pieczęci. Takie listy nie należą już do skrzyni listowej, lecz trzeba je wręczyć urzędnikowi pocztowemu. Falszowanie znaczków listowych podpada takim samym karom prawnym, jak i falszowanie papierów stepowych. Listy wrzucone do skrzyni listowej bez żadnego lub z niedostatecznym znaczkiem będą wprawdzie odsyłane na miejsce, lecz odbierający musi za to oprócz brakującej taksy dopłacić jeszcze 3 kr. m. k. Gdyby zaś trafiło to przesłankę taką, która mogłaby inaczej korzystać z ulżenia taksy, jak np. przesłanka w opasce na krzyż, lub próbka towarów, natenczas będzie się mieć o tyle względu na to, iż przesłanka taka tylko jako zwyczajny niefrankowany list traktowaną będzie. (Oest. Vlkb.)

(Uwiedomienie ze strony komisji królewskiej wyznaczonej dla wystawy wyrobów przemysłowych.)

Wiedeń, 3. maja. Komisja królewska wyznaczona dla wystawy wyrobów przemysłowych wszystkich narodów, która ma się odbyć w Londynie w roku 1851, uwiadamia, że podczas namienionej wystawy będzie rozdawać medale w nagrodę, i że do utworzenia takich medalów wezwani są niniejszem artyści wszystkich narodów ubiegać się o nagrodę pod następującymi warunkami: Mają być wybite trzy medale brązowe rozmaitej wielkości i rysunku. Główna strona tych medalów ma przedstawiać wizerunki Jej Mości Królowej i księcia Alberta, i w Anglii będą zrobione. Trzy nagrody każda po 100 funtów sztr. dane będą za te trzy plany na odwrotną stronę, które komisja uzna na najpiękniejsze i najstosowniejsze. Trzy nagrody po 50 funtów sztr. przypadną za te trzy rysunki, które zaraz po tamtych okażą się najpiękniejsze, ale te nie będą przyjęte. Przedmioty na odwrotnej stronie mają się ściągać albo do powszechnego zamiaru wystawy albo na rozdawanie nagród. Rysunki mają mieć dziewięć cali rozmiaru, i płaskorzeźbą w gypsie być wykonane. — Należy pozostawić miejsce dla krótkiego napisu. Jeden i ten sam artysta może ubiegać się o wszystkie trzy medale. Miano artysty należy przesłać w opieczetowanym i do modelu przymocowanym papierze. Papier ten nie będzie rozpieczętowany, aż pokąd komisja nie przyzna nagrody. Komisja niezadecydowała jeszcze nie względem stepu, i zastrzegła sobie prawo wydać także rozporządzenie do wykonania uwiecznionych planów, jakie jej najstosowniejszem zdawać się będzie. Rysunki należy przesłać dnia 1. lub przed 1. czerwca 1850 do sekretarzy komisji pod adresem nr. 1. Old Palace Yard. (Podpis) J. Scott Russell, Stafford, H. Northcote, sekretarze.

(Wiadomości bieżące z Wiednia.)

Wiedeń, 5. maja. Wkrótce ma wyjść nowy przepis umundurowania dla pułków węgierskich. Jak słyhać, otrzyma piechota podobny jak inne wojska austriackie uniform i przybory.

— Myślą tu o utworzeniu stowarzyszenia mającego się zająć parlamentarnem wykształceniem.

— Niezadługo przybyć ma do Wiednia deputacja Cyganów zbierająca się w pogranicznym miejscu Neudörfel. Zamierza przedłożyć J. M. Cesarzowi petycję o narodowe równouprawienie. Liczba ogólna znajdujących się w Węgrzech Cyganów wynosi około 120.000.

(Ll.)

(Deputacja saksońskiego ludu w Siedmiogrodzie u Jego Ces. Mości.)

Dnia 3. maja miała akredytowana przy ces. ministerium deputacja saksońskiego ludu w Siedmiogrodzie, u J. M. Cesarza posłuchanie. Mowca jej złożywszy wyraz wdzięczności ludu za ces. manifest z 21. grudnia 1848, i za najw. reskrypt z 22. grudnia 1848, tudzież z 19. lipca 1849, mówił dalej jak następuje:

„Lud saksoński zrzeka się dobrowolnie prawa wolnego wyboru urzędników tudzież wyboru wyższego swego urzędnika „Komes“, zamienia dawną swą księgę praw na kodex austriacki — chcąc przeto ułatwić także z swej strony zjednoczenie państwa: Lud ten nie żąda, coby się sprzeciwiało konstytucji państwa; żąda tylko możliwości dalszego swego istnienia, które mu najwyższym manifestem z 21 grudnia 1848, jako niemniej i konstytucja zostało zagwarantowane. Deputowani jego proponują tylko zatrzymanie nazwy saksońskiego kraju koronnego, poddanie go pod bezpośredni kierunek najwyższego rządu, i własny sejm krajowy — w manifestie już nadany, a od potwierdzenia tych wniosków spodziewają się jedynie dalszej swej narodowej i politycznej egzystencji. Racz W. Ces. Mość lud saksoński — który umiał należycie ocenić znaczenie ubiegłych smutnie dwóch lat, i w ciągu nich zachował niezmienną wierność dla tronu — wyszczególnić łaskawem zaufaniem, bowiem i obecnie nie zamierza on nie przeciwnego monarchyi, z którą chce istnieć i ginąć. Najwyższe potwierdzenie wniosków ludu saksońskiego, które my w imieniu jego przedkładamy do łaski Waszej Ces. Mości, byłoby zwycięstwem zasadniczej myśli austriackiej, i pierwszym kamieniem

węgielnym przy odbudowaniu tak mocno wstrząśnionego i rozdwojonego Siedmiogrodu.“

J. M. Cesarz raczył na to odpowiedzieć, iż wierność ludu saksońskiego jest dowiedzionym i znanym już faktem, — że o niezachwianej ludu tego wierności i nadal nie wąpi, a nadto raczył i to wyrazić, że wnioski ludu saksońskiego po przesłaniu ich do ministerium przez rządowe w Siedmiogrodzie organa wzięte będą zaraz pod rozpoznanie, poczem nastąpi decyzja taka, jaka się tylko ze słusznością i zasadą jedności państwa da pogodzić. (Ll.)

(Korpus arsenału weneckiego ma być zwinięty.)

Wenecya, 30. kwietnia. Według ogłoszenia wice-admirała Dahlrup zwinięty będzie korpus arsenału weneckiego a dotychczasowi robotnicy i nadzorcy w ten sposób będą zorganizowani, iż ich do każdego innego zakładu morskiego w Austrii będzie można odkomenderować. Zarazem ustalone będą ich płace i pensye.

(R. Z.)

(Ponawiające się trzęsienia ziemi.)

Raguza, 25go kwietnia. Trzęsienia ziemi ponowiły się tu znowu w sposób bardzo gwałtowny, a przeto tem więcej obawiać się należy bliskiej smutnej katastrofy, gdyż tylko kilka jeszcze potrzebnych wstrząśnięć ziemi, aby się i tak już chwilejace mury zupełnie zapadły. Dla uniknięcia większego nieszczęścia zyczącyby wypadało, aby pozostali mieszkańcy opuścili, póki jeszcze czas, miasto grożące tak wielkiem niebezpieczeństwem i częścią do Zary częścią do Spalato i Sebenico się udali. Powszechnie jest zdanie, że miasto Ragusa niebawem pójdzie w gruzy jako się już prawie zdarzyło z miastem Stagno. — Z tych ustawicznych wstrząśnięć można wnosić, że cała przestrzeń z Raguzy do Brozze na podziemnym wulkanie spoczywa. (R. Z.)

Anglia.

(Posiedzenie izby niższej.)

Londyn, 30. kwietnia. Na wczorajszym posiedzeniu izby niższej przedłożył lord kanclerz izbie projekt tyczący się ulepszenia administracji kas oszczędności, i przytoczył na poparcie swego wniosku, że zakłady te po największej części przez prywatnych ludzi prowadzone w przeciągu 40 lat tak dalece się wzmogły, że obecnie posiadają one 28 mil. funt. szter. wkładkowego kapitału, którego zarząd jednakże bardzo jest niedostateczny, przeto wkładające strony muszą corocznie ponosić znaczne straty. Podług dotychczasowych przepisów oddawali administratorowie kas oszczędności wszystkie wkładki komisarzom długu narodowego, którzy je wkładali w te fundusze, lecz na wybór urzędników żadnego nie mieli wpływu. — Kanclerz państwa niewystępuje wprawdzie w tej myśli, aby windykować na korzyść rządu prawo wybierania urzędników kas oszczędności, lecz chce tylko zapewnić mu odpowiedzialność za włożone sumy. Podług wniosku jego musiałyby zatem opłacany kasyer corocznie składać dokładny rachunek przed osobną komisją, aby stan wkładek pieniężnych, które nigdy 100 funtów szterlingów przechodzić nie powinny, dokładnie oznaczyć zdołano. Aby zaś wynikające z niedbalstwa pojedynczych administracji straty dla rządu pokryte być mogły, musiano by stopę procentową z 3% na 2³/₄% zredukować. Izba przyzwoliła na przedłożenie tego wniosku. (Ll.)

Francya.

(Posiedzenie izby prawodawczej.)

Paryż, 1. maja. Na posiedzeniu narodowego zgromadzenia w rozdziale budżetu pod tytułem: „Zołd dla inwalidów“ nadmienił Charras, że Gubernator inwalidów (Jerome Bonaparte, exkról Westfalski) pobierał zeszłego roku przed nadejściem osobnej ustawy 60.000 fr. zamiast 40.000, i proponuje, aby zgromadzenie zanotowało tę przewyżkę 20.000 fr. na rachunek ministra wojny. — Berryer jako sprawozdawca oświadcza, że w terażniejszym budżecie płaca gubernatora inwalidów wynosi tylko 40.000 fr. a przeto wymieniony przez p. Charras fakt nie następcza żadnego powodu do dyskusji. — W dalszym ciągu posiedzenia zakończono zupełnie dyskusję nad budżetem ministra wojny.

(Komisja dla przysposobienia rewizji ustawy wyborowej. — Artykuły dziennika „Constitutionel.“ — Zgromadzenie narodowe.)

Paryż, 2. maja. Ważnem zdarzeniem dnia dzisiejszego jest mianowanie ze strony rządu komisji do przysposobienia rewizji ustawy wyborowej. Już sam akt nominacji i nazwiska członków, którzy składają komisję, wywołały wielką sensację. Upatrują w tem pierwszy krok na drodze energicznej, na którą wielka frakcja stronnictwa umiarkowanego chce sprowadzić rząd terażniejszy. — Czyści więc konserwatyści poklaskują bardzo temu postanowieniu, poklaskują tem więcej, iż komisja składa się z członków biura stowarzyszenia parlamentarnego rady Stanu, co im nadaje pewność, iż komisja niebędzie szczerzyła modyfikacji. Exaltowani republikanie, socjaliści i członkowie góry krzyczą na pogwałcenie konstytucji. — Republikanie umiarkowani gotowi są także sprzeciwić się wszelkiemu naruszeniu powszechnego głosowania; nakoniec słyhać, że i stronnictwo umiarkowane (tiers-parti) waha się jeszcze głosować przy tej sposobności z większością.

Przy tem wszystkim nie trzeba tracić z uwagi, że dotąd nie ma nic oprócz mianowania komisji wprawdzie bardzo wybitnej, lecz że jeszcze nie pewnego wiedzieć niemożna, jakie propozycje ta komisja przedłoży izbie. Przewidują tylko, że na mocy warunków, które ta komisja poda do wykonywania prawa do wyboru, może z list terażniejszych odpaść około półczwarta miliona głosów.

Dziś rano odbyło się na placu ratuszowym urzędowe ogłosze-

nie rezultatu wyborów z 28. kwietnia. Wszystko przeszło tak spokojnie jak przy proklamacji 10. marca.

„Constitutionnel“ zakończył dziś szereg artykułów, które umieszczał od niejakiego czasu pod napisem: Rozwiązanie. Rozwiązanie jakie ten dziennik w końcu proponuje jest: Rewizja konstytucji przez teraźniejszy zjazd naradowy; przedłużenie na 10 lat władzy prezydenta republiki. Niektórzy upatrują związek między ogłoszeniem tego artykułu w dzienniku „Constitutionnel“ a mianowaniem komisji do przedłożenia modyfikacji ustawy wyborowej.

Dzisiejsze posiedzenie zgromadzenia narodowego zaczęło się istną burzą.

Rzecz toczyła się jeszcze o ekspedycję rzymską, dla której rząd zażądał nowego kredytu nadzwyczajnego 2,630,000 franków. — Łatwo odgadnąć, co sobie tam z jednej i z drugiej strony powiedziano. W końcu przyzwolono na kredyt większością 462 głosów przeciw 198. Posiedzenie skończyło się śród powszechnej nieuwagi dyskusją nad budżetem marynarki. (Ind.)

(Ogłoszenie wyboru z 28. kwietnia.)

Paryż, 2. maja. O siódmej godzinie zrana otoczyły ratusz znaczne siły zbrojne należące do gwardii narodowej i do armii. — Wojska te składały się z oddziału trzynastego legii gwardii narodowej paryskiej, z kompanii inżynierów, z baterii artylerji, z 3go, 30go i 72go pułku liniowego pod dowództwem generała Julien. Lecz tylko bardzo mała liczba ciekawych i nieczynnych udała się na plac ratuszowy.

Posiedzenie otwarto, jak zwykle, o godzinie ósmej rano, pod przewodnictwem pana Monnin, burmistrza 6go okręgu.

Po odczytaniu nazwisk wezwał p. Monnin burmistrzów Paryża i okolicy, aby złożyli w biurze deklarację, czyli wybory w ich okręgach i kantonach wywołały jakie protestacje.

Oświadczone tylko w kilku protokołach, że wybory w 1., 3., 5., 6., 9. i 12. okręgu wywołały mało znaczące reklamacje.

Następnie przystąpili skrutatorowie do sortowania wszystkich liczb. Podajemy w następującym wykazie dokładny rezultat. Pan Eugéne Sue otrzymał 8,086 głosów więcej niż p. Leclerc.

Stronnictwo umiarkowane głosowało z cokolwiek większą jednością, niż przy ostatnich wyborach. Mimo to 70,000 zapisanych wstrzymało się od głosowania; 2500, którzy wzięli swoje karty, nie głosowali.

Po rozpoznaniu liczb proklamował przydujący w sali Saint-Jean nazwisko pana Eugéne Sue mianowanego reprezentantem ludu 127,812 głosami.

Przydujący powtórzył tę samą proklamację na placu ratuszowym, otoczony wszystkimi burmistrzami. Kilka set widzów zawołało po odczytaniu ogłoszenia: Niech żyje rzeczpospolita demokratyczna! Wojsko stało w milczeniu. Rezultat urzędowy jest następujący:

Wyborcy zapisani	324,369.	
Głosujący	250,609.	
Policzone głosy	248,329.	
Eugéne Sue	127,812.	
Leclerc	119,726.	(Ind.)

Włochy.

(Posiedzenie senatu Turyńskiego.)

Z Turynu donoszą z 29. kwietnia: Na ostatniem posiedzeniu senatu upoważniono ministerjum do poboru podatków aż do końca miesiąca listopada, nie czekając na poprzednicze rozprawy nad budżetem. Rząd otrzymawszy wotum zaufania od obu izb, może teraz zająć się całkiem uporządkowaniem spraw wewnętrznych, a przede wszystkim kolei żelaznych, które wcale są jeszcze niedostateczne. (Ll.)

(Medal na pamiątkę szczęśliwego powrotu Jego Świątobliwości Papieża. — Wiadomości bieżące.)

Rzym, 25. kwietnia. Szlachta rzymska kazała wybić medal na pamiątkę szczęśliwego powrotu J. Ś. Papieża, a dla wręczenia go Piusowi IX. wysłała w deputacji księcia Rospigliosi, margrabiego Patrizii i Cavaliere Colonna. Na okolo po stronie umieszczonego popiersia J. Ś. znajdują się słowa: Pio IX. Pontifici Maximo A. MDCCCL; po stronie odwrotnej: Pio IX. Pontif. Max. Fauste Felicitate Redeunti Prid. Idus. Apr. MDCCCL. Ob Majestatem Viri Restitutam Civium Animos Erectos Fortunas Relevatas Optimates Romani. (G. di Rom.)

Monsig. Luquet, biskup z Esebonu wydał dzieło pod tytułem „Wspomnienia o wyprawie francuskiej do Rzymu.“ (Ricordi della spedizione Francese a Roma.)

Według doniesienia „Nazionale“ ma być w Rzymie ogłoszony okólnik papieżki do biskupów, tyczący się zwołań konsulty państwa, mianowania nowych zwierzchności municypalnych i wydania listu pasterskiego do przełożonych wszystkich zakonów. (W. Z.)

(Wiadomości bieżące z Rzymu.)

„Osservatore Romano“ donosi z Rzymu z 25go kwietnia, że wielu agentów angielskich przeciągają znów na półwyspie w nadziei obudzenia na nowo politycznych agitacji i niepokoju. — W druku znajdują się: encyklika do biskupów, list pasterski do wszystkich generałów zakonnych, i surowa ustawa przeciw wydawanin i rozszerzaniu druków bezimiennych. — Uгода z Hiszpanią względem odstąpienia korpusu posiłkowego na lat 12 ma już wkrótce przyjść do skutku. — Na wstawienie się francuskiego generała powołano nazad z wygnania byłego pułkownika zandarmeryi, lecz nie umieszczono go potąd w żadnej służbie czynnej. — Na wypadek, gdyby się kar-

dynał Antonelli udał w misji tajnej do dworów wielkich mocarstw, zastąpi miejsce jego w sekretaryacie państwa w wydziale spraw zewnętrznych kardynał della Genga. Rozchodzą się jednak wieści, iż do nadzwyczajnej tej misji przeznaczono kardynała Spoleti. (Ll.)

(„Times“ o teraźniejszych stosunkach Rzymu.)

Rzym, 16. kwietnia. Korespondent gazety „Times“ skreślił w ten sposób teraźniejsze stosunki Rzymu: Francuzi mają ten dar, że są przystępni każdemu wrażeniu, i właśnie w tem zawarta jest tajemnica poprzedniej ich wielkości i teraźniejszego ucisków. Ktożby się u nas nie śmiał, gdyby widział cały pułk tonący we łzach? a przecież to jest faktem, że w momencie, gdy neapolitańska eskorta opuszczała Gensano i swoje stanowisko oddawała Francuzom, ci ostatni, a między nimi także stary pułkownik aż do łez byli rozczuleni; żołnierze 32go pułku wystąpili nawet z szeregu dla dotknięcia się pojazdu Papieża. Generał d' Hilliers padł na kolana na stopniach Lateranu, by z najgłębszą pokorą ucałować stopy Papieża. Ci zahartowani i afrykańskim słońcem ogorzali żołnierze, którzy tylekroć byli świadkami rozwiązłości mas i upadku tyłu rządów, okazali szczególniejsze uszanowanie na widok symbolu prawej władzy! Gdy późno wieczór szedł przez ulicę, słyszałem jednego żołnierza, który się w te słowa do drugiego odezwał: „Tiens, c'est bien beau, ces gens ici, sont bien heureux maintenant; ils ont quelqu'un à aimer, quelqu'un pour les gouverner. Mais nous autres, qu' avons nous?“

Niemce.

Dawny dualizm niemiecki objawia się w obecnej chwili w sposób bardzo wybitny. Dwa kongresy, które Austria i Prusy równocześnie zwołują, są cechującym wyrazem tego dualizmu. Frankfurt i Berlin — nie Gotha jak zrazu mówiono — będą punktami środkowymi zgromadzenia mężów stanu, zajmujących się zregulowaniem spraw niemieckich. Jednak nienależy pomijać, że Austria postępuje tylko według prawa związkowego; że Austria do niczego innego nie dąży jak do ustanowienia organu i do rewizji konstytucji związkowej dla całych Niemiec. Jeżeli przeto dawny dualizm w obecnej chwili wybitniej się objawia, to przyczyny tego wyłącznie szukać należy w separatyzmie, do którego dąży rząd pruski przez związek ściślejszy. Jeżeli kongres sprzymierzonych książąt w Berlinie ma być odpowiedzią na wezwanie Austrii do zebrania się w całości, tedy nie ma co mówić, że postać, którą rzeczy przybierają jest dość groźna, nie odstraszy ona jednak tych, którzy wykonują tylko prawo jakiemu także Prusy podlegają i które rząd pruski powtórnie i wyraźnie uznawał. Dziennik frankfurcki zawiera wyciąg okólnika austriackiego.

Dokument ten zaczyna się od wzmianki, „że się Bawaryja stanowczo opiera wszelkiemu przydłużeniu komisji interynalnej w teraźniejszym jej składzie; inne jeszcze rządy popierają to zdanie Bawaryi, a Austria za złe im poczytać nie może, iż dłużej nie chcą się zrzec swego prawa do głosu w sprawach związkowych. Cesarstwo-królewski gabinet zrobił przeto najsamprzód Prusom propozycję złożenia władzy centralnej z pełnomocników siedmiu grup wyszczególnionych w projekcie z Mnichowa; co tyle znaczy jak ten projekt wprowadzić w życie. Prusy nie przystały na tę propozycję, lecz żądały, aby złożono tylko dwie grupy z równym prawem głosowania. W takim składzie rzeczy uwiadomiamy Austrię rząd N. N. tymczasem „poufnie“ i zapropnuje, aby dalsze układy względem „składu władzy centralnej polecono zgromadzeniu pełnomocników.“ Ale ponieważ władza centralna ani chwili opróżnioną być nie może, przeto „kolegium pełnomocników“ władzę tę ma objąć na czas tak długi, aż dopóki ich czynność nie przywiedzie „rezultatu.“ Lecz gdy zapewne nie wszystkie rządy przed 1. maja powezmą stanowczą decyzję lub tę decyzję wykonają, przeto niezgłaszające się tak należy uważać, jak gdyby się zrzekły swego prawa do głosu. (R. Z.)

(Posiedzenie zgromadzenia konstytuującego w Hamburgu.)

Hamburg, 2. maja. Zaraz po odczytaniu protokołu odczytano na dzisiejszem posiedzeniu konstytuującego zgromadzenia protest tych członków, którzy już na poprzedniej sesji opuścili salę, gdy nad projektem rozwiązania głosować miano. Po odczytaniu tego protestu, w którym odmówiono zgromadzeniu prawo rozwiązania się samowolnie, opuściła znowu niejaka liczba członków salę, przeczco znowu było zgromadzenie niezdolne do powzięcia uchwały. Poczem oświadczył prezydent w imieniu wszystkich członków biura, że złożą swój urząd, gdyż nie mogą dłużej pogodzić z swą godnością i z swoim obowiązkiem być tylko narzędziem fakcji i negacyjnej mniejszości; jednakże aż do nowego wyboru będą prowadzić urządowanie. Gdy potem na wniosek deputowanego Buchheister oświadczyło zgromadzenie podziękę biurowi za jego zasługi położone dla zgromadzenia, odroczone na propozycję prezydenta sesje zgromadzenia na czas nieoznaczony.

(Kurs giełdy frankfurckiej z 3. maja.)

Met. Austry. 5% — 77⁷/₈; 4¹/₂ pct. 68³/₈. Akcy bank. 1075. Sard. 31¹/₂. Hiszp. 3% — 29³/₄. Polskie 300 — 123; 500 — 81¹/₈.

Prusy.

(Wiadomości z Berlina.)

Berlin, 1. maja. Na właścicielach papierów hiszpańskich zrobiła wielką sensację wiadomość, która zawiera niezawodną nadzieję iudemizacji.

Na odbytej wczoraj u angielskiego posła, lorda Westmoreland, konferencji odrzucił, jak słyszymy, duński pełnomocnik pruskie ultimatum. Tutejszy gabinet przedłoży teraz całą tę sprawę komisji związkowej, której trwałość na dwa miesiące zdaje się być zapewnioną.

Rzecz domowa.

Protokół

dziewiętnastego posiedzenia Wydziału miasta Lwowa
z dnia 4. kwietnia 1850.

(Dokończenie.)

Wydział miasta Lwowa z powodów w sprawozdaniu przytoczonych, jednomyślnie z całym projektem zaprowadzenia buchalteryi miejskiej się zgadza, a zatem:

- I. rachunkowość podwójną, tudzież
- II. sposób połączenia takowej z manipulacją kas przyjmuje;
- III. etat urzędników buchalteryi stałych z płacami dla takowych wymierzonymi zatwierdza, i z tem się zgadza, aby obsadzenie posady trzeciego adjuakta na później odłożone było, zapewniając atoli urzędnikom buchalteryi miejskiej taką emeryturę, jaką ustawa gminna dla Lwowa wyrzeczce.

IV. Podobnie zgadza się Wydział z przymiotami, które kompetenci o posady buchalteryczne udowodnić mają, równie jak i ze sposobem nominacyi takowych; nakoniec

V. uznaje Wydział nadzorowanie buchalteryi przez swoich członków, jakie w sprawozdaniu jest proponowane, t. j. czasowe za dostateczne.

Na proponowane podziękowanie i remuneracye Wydział zezwala i uchwała, aby dla uzyskania czasu tak do nominacyi urzędników jak i do przygotowawczych prac konkurs na wszystkie posady, które obsadzone być mają, zarazem przy podaniu tego operatu do c. k. rządu krajowego, rozpisany został.

Nakoniec złożył Wydział sprawozdawcy sekretarzowi magistrat. Gregorowiczowi swoje podziękowanie za wypracowanie tak związłego i gruntownego sprawozdania i za gorliwe zajęcie się sprawami gminy.

10. Inspektor miejskiego budownictwa, Salzmann, mianowany przez wysokie ministerstwo handlu i publicznych budowli nadzornikiem przy jeneralnej dyrekeyi budowniczej, opuszczając Lwów, gdzie przeszło lat dwadzieścia zostawał, odczytał zgromadzeniu swoje słowa pożegnawcze, których Wydział, pomny jego odznaczających się dla gminy usług, tudzież wielu gustownych budowli, które według jego projektu i zarządzenia prywatni z upiększeniem miasta do skutku przywieśli — z uznaniem tych jego czynności i z życzeniem najlepszego powodzenia wystuchał.

11. Radzca magistr. Vrabetz referuje za sekcję budownictwa: Z powodu odejścia inspektora Salzmana, przełożony magistratu w porozumieniu się z sekcją budowniczą, na wniosek p. Salzmana dla nagłośni przedmiotu z zastrzeżeniem zezwolenia Wydziału co do wydatków, następujące poczynił dyspozycye, które chociaż płacę niektórych urzędników prowizorycznie podniosą, w porównaniu ze systemizowaną płacą inspektora zawsze jeszcze oszczędności wykażą:

- a) ukończenie budowy ratusza i wielkiej sali poruczono budowniczemu p. Schmidowi z przyrzeczeniem stosownej remuneracyi;
- b) kierunek oddziału technicznego w miejskim departamencie budowniczym oddano kasyerowi budowniczemu p. Marischler z dopłatą rocznej remuneracyi 200 złr. a na konie 200 złr.;
- c) tegoż ma zastąpić w rachmistrzostwie budowniczem i w kasie pisarz budowniczy p. Lachowiecki z roczną remuneracyą 200 złr.

Wydział wszystkie te przez magistrat i sekcję budowniczą poczynione dyspozycye zatwierdza.

12. Koszta wywozu śniegu i lodu z miasta i ulic przewyższają przyjętą na to w budżecie sumę 1000 złr. obecnie już o 500 złr. m. k.

Sekcya budownicza wnosi, aby Wydział nie tylko przekroczenie budżetu o 500 złr. zatwierdził, ale nadto dalsze 500 złr. na ten niezbędny wydatek z funduszu na wydatki nadzwyczajne prelininowanego asygnować zezwolił.

Zgromadzenie ten wniosek przyjmuje.

13. Nakoniec wzięto pod debatę następujący na ostatniem posiedzeniu odroczony wniosek sekcji VII., ażeby wybraną była komisya, którejby zadaniem było ułożyć wniosek do uregulowania wzajemnych stosunków gminy chrześcijańskiej i izraelskiej, i połączenia takowych w jedną cywilną gminę.

Taż komisya ma się składać z dziewięciu członków, mianowicie z sześciu chrześcian a trzech izraelitów i przedłożyć swoje wnioski sekcji VII.

Do teje komisji niemoże być wybranym żaden członek VII. sekcji.

Po dłuższych dyskusjach nad pytaniem, czyli ma być taka komisya wybraną, czy nie? referent sekcji finansów, sekretarz Gregorowicz zabrał głos i oświadczył, iż powyższy wniosek w moc §§. 49 i 65 porządku czynności przez prezydującego sekcji II. przydzielony, stosownie do §. 23 przez takową na posiedzeniu 13. lutego r. b. rozpoznany został, i że taż sekcya większością głosów uchwaliła, aby każda sekcya z grona swego dwóch chrześcian i jednego izraelitę do tej komisji proponowała, następnie Wydział z proponowanych 18 członków, komisję z dziewięciu złożoną — między którymi trzech starozakonnych znajdować się powinno, wybrał.

Wydział się z tym wnioskiem sekcji II. zgadza z tym dodatkiem, ażeby członkowie sekcji VII. nie wchodzili do składu tej komisji, i postanawia, aby się dnia następującego o godzinie 4tej popołudniu wszystkie sekcye prócz siódmej w miejscu zwykłych swoich posiedzeń zeszły, a wybrawszy każda z grona swojego dwóch chrze-

scian i jednego izraelitę, następnie w sali posiedzeń Wydziału wszyscy się zgromadzili, poczem do wyboru komisji Wydział przystąpił. Zamknięto posiedzenie o godzinie 9tej wieczór.

Wiadomości handlowe.

(Ceny targowe lwowskie z d. 8. maja.)

Lwów. Na naszym dzisiejszym targu sprzedawano korzec pszenicy po 16r. 30k.; jęczmienia 10r. 30k.; owsa 7r. 26k.; kartofli 6r.; — cetnar siana 3r. 18k.; okłotów 1r. 27k.; — sąg drzewa bukowego kosztował 34r. 15kr. — kwarta krup pszennych 18k., jęczmiennych 10k., jaglanych 14k., hreczanych 10k.; — mąki pszennej 10k., żytniej 7k.; piwa 10k.; — wódki przedniej 58k., szumowki 40k.; — funt masła 50k., toju 19k., mięsa wołowego 13³/₄ k. w. w.

(Ceny targowe w księstwie Bukowiny.)

Czerniowce, 19. kwietnia. Według doniesień handlowych z Czerniowiec, Suczawy, Sadagóry, Radautz i Wisznica sprzedawano tamże na targach w pierwszej połowie b. m. korzec pszenicy po 10r. 10k.—10r.—10r. 10k.—0—15r. 25k.; żyta 6r. 50k.—7r.—7r. 20k.—7r.—9r. 30k.; jęczmienia 6r. 50k.—6r. 40k.—6r. 50k.—6r.—8r. 20k.; owsa 4r. 30k.—5r.—3r. 50k.—4r. 22k.—4r. 10k.; hreczki 5r. 36k.—0—5r. 40k.—4r. 5k.—7r. 55k.; kukurudzy 6r. 50k.—6r.—6r.—6r. 15k.—8r. 8k.; kartofli 3r.—2r. 30k.—0—2r.—3r. Cetnar siana 1r. 15k.—1r. 40k.—1r. 40k.—1r. 15k.—1r. 52k.; wełny w Czerniowcach i Wisznicu 55r. i 45r.; nasienia konieca tylko w Czerniowcach 145r. Sąg drzewa twardego 30r.—29r. 20k.—27r.—18r. 45k.—20r.; miękkiego 22r.—0—0—14r.—15r. Funt mięsa wołowego 9k.—9¹/₂ k.—8¹/₂ k.—9³/₄ k.—7¹/₂ k. Garniec okowity 4r. 26k.—2r. 14k.—2r. 40k.—8r. 20k.—2r. 30k. w. w.

Kurs lwowski.

Dnia 10. maja.

W monecie konwencyjnój.

	gotówka		towarem	
	złr.	kr.	złr.	kr.
Dukat holenderski	5	31	5	34
Dukat cesarski	5	34	5	37
Fólimperyal zł. rosyjski	9	35	9	38
Rubel 4r. rosyjski	1	49	1	50
Talar pruski	1	37	1	38
Polski kurant i pięciozłotówk.	1	21	1	22
Galicyskie listy zastawne za 100 złr.	99	55	100	2
Galicyskie listy zastawne w kasie Tow. Kredyt.	99	54	100	6

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 8. maja. Hr. Rozwadowski Władysław, z Rylarowic. — Hr. Bawowski Michał, z Smolanki. — PP. Pasch, c. k. Major, z Złoczowa. — Pieniążek Józef, z Złoczowa. — Stobnicki Henryk, z Sądowej wiśni. — Rosnowski Franciszek, z Tartakowa. — Chwalibóg Jan, z Lipowic. — Grochowalski Zygmunt, z Kopania. — Hubicki Karol, z Nakwaszy. — Wronowski Adam, z Polski. — Papara Mieczysław, z Wierzbicy.

Dnia 9. maja. PP. Polanowski Aleksander, z Krakowa. — Kędzierski Julian, z Meryszczowa. — Lang Emanuel i Ignacy, z Wolicy. — Szawłowski Tytus, z Zadwórze.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 8. maja. Hr. Mier Felix, do Buska. — Hr. Dzeduszycki Julian, do Żółkwi. — Hr. Dzeduszycki Włodzimierz, do Poturzyca. — PP. Rulikowski Kajetan, do Switazowa. — Tchorznicki Bogusław, do Cucułowca. — Wiktor Walenty, do Hruszowic. — Komar Witt, do Krakowa. — Jędrzejowicz Kazimierz, do Czaplęgo.

Dnia 9. maja. Hr. Starzeński Leopold, do Ditekowic. — Baron Brückmann Wilhelm, do Wołoszczy. — PP. Zarzycki Tytus, do Chotyłuba. — Korytowski Erazm, do Płotycz. — Strachocki Józef, do Rudnik. — Nahujowski Antoni, do Stryja. — Janicki Wiktor, do Ostrożca. — Janicki Władysław, do Brzozowa. — Babecki Kajetan, do Byszowa.

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 8. i 9. maja:

Pora	Barometr wmiarzewied. sprowadzony do 0° Reaum.	Stopień ciepła według Reaum.	Sredni stan temperatury do g. 6. zr.	Kierunek i siła wiatru	Stan atmosfery
6 god. zr.	27 11 1	+11°	+19°	południowy	pochm. ☉
2 god. zr.	27 11 1	+16°	+10°	połu.-zachodni	" "
10 g. w.	27 11 1	+14		południowy	podgod.
6 god. zr.	27 11 2	+10	+18,5	wschodni	pochm. ☉
2 god. zr.	27 11 2	+17	+10°	połu.-wschod.	" "
10 g. w.	27 11 1	+13		wshodni	" "

T E A T R.

Dziś: komedia polska: „Pierwsza wyprawa młodego Richelieu“ i produkcya tancerza Chapman.
Jutro: opera niem: „Die weisse Frau.“

Najnowsza wiadomość.

Właśnie odbieramy wiadomość telegraficzną z Tryestu dnia 7. maja a z Aten 30. kwietnia: „Sprawa grecko-angielska zupełnie załatwiona.“